

**Protokół nr 59/2018
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 8 października 2018 roku,
godzina 16:15**

BRM-DPP.0012.11.12.2018

Posiedzenie Komisji prowadził Przewodniczący Andrzej Nabzdyk.
Na ogólną liczbę 9 radnych, nieobecny: Radny Tomasz Hanczarek oraz Radny Jerzy Sznerch.

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Zaopiniowanie projektów uchwał i stanowiska :

II Zaopiniowanie projektów uchwał:

1. Zmieniająca uchwałę Nr XLIX/1169/17 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2018 rok – druk nr 1635/18
2. Zmieniająca uchwałę nr XLIX/1170/17 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta – druk nr 1636/18
3. "Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2019-2024,, – druk nr 1568/18

III. Rozpoznanie wezwań i skarg:

1. Rozpatrzenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Przedmieścia Świdnickiego we Wrocławiu - druk nr 1630/18,
2. Rozpatrzenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego - druk nr 1550/18,
3. Rozpatrzenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie alei Armii Krajowej oraz ulic: Ziębickiej, Laskowej, Bardzkiej we Wrocławiu - druk nr 1645/18 (tryb pilny),
4. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu – druk nr 1555/18,
5. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu – druk nr 1559/18,
6. Rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1558/18,
7. Rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1556/18,
8. Rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1557/18,
9. Rozpatrzenia wniosku w sprawie przeprowadzenia kontroli w Urzędzie Miejskim Wrocławia oraz w Lotniczych Zakładach Naukowych we Wrocławiu – druk nr 1553/18,
10. Rozpatrzenia skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1554/18.

IV Sprawy bieżące:

V. Wolne wnioski

VI. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

Ad. I. Komisja bez uwag przyjęła porządek obrad.

Ad. II. Następnie Komisja zaopiniowała poniższe projekty uchwał:

1. Zmieniająca uchwałę Nr XLIX/1169/17 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2018 rok – druk nr 1635/18,

Zreferował: **Skarbnik Miasta**

Komisja postanowiła w wyniku głosowania (**za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 4**) **pozytywnie zaopiniować projekt uchwały.**

2. Zmieniająca uchwałę nr XLIX/1170/17 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta – druk nr 1636/18,

Zreferował: **Skarbnik Miasta**

Komisja postanowiła w wyniku głosowania (**za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 4**) **pozytywnie zaopiniować projekt uchwały.**

3. "Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2019-2024,, – druk nr 1568/18

Zreferował: **Z-ca Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej**

Komisja postanowiła w wyniku głosowania (**za – 7, przeciw – 0, wstrzymało się – 0**) **jednogłośnie pozytywnie zaopiniować projekt uchwały.**

Ad. III. Komisja rozpoznała poniższe skargi i wnioski:

1. Rozpatrzenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Przedmieścia Świdnickiego we Wrocławiu - druk nr 1630/18.

Zreferował: Zastępca Dyrektora Biura Rozwoju Wrocławia

W skardze z dnia 26 września 2018 r. na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.), art. 53 § 1 i 2 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm., dalej jako „Ppsa”) Skarżąca wniosła o:

- I. stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie § 15 ust. 54 pkt 5 przedmiotowej uchwały w odniesieniu do działek

zasądzenie na rzecz Skarżącej kosztów postępowania według norm przepisanych.

Stanowisko w sprawie przygotowało Biuro Rozwoju Wrocławia.

W/w plan został sporządzony zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 1994 nr 89 poz. 415 – uchyloną w dniu 11 lipca 2003 r.) oraz Zarządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. (wejście w życie 30 stycznia 1995 r., uchylone z dniem 1 lipca 2000 r.) w sprawie rodzajów i wzorów dokumentów stosowanych w pracach planistycznych. Plan przeszedł niezbędną procedurę zgodnie z art. 18 w/w ustawy i przekazany wojewodzie celem zbadania zgodności z prawem i ogłoszony w Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z 11 kwietnia 2000 r. Nr 12, poz.219. Uchwała weszła w życie w dniu 26 kwietnia 2000 r. Tak więc po zbadaniu przebiegu prac planistycznych dokumentujących opracowanie przedmiotowego planu organ nadzoru jakim jest Wojewoda uznał powyższą uchwałę za zgodną z obowiązującymi przepisami prawnymi. Następnie plan został zarchiwizowany przez firmę i przekazany do archiwum.

Obszar miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Przedmieścia Świdnickiego we Wrocławiu, uchwała Rady Miejskiej Wrocławia Nr XVII/529/00 z dnia 20 stycznia 2000 r. ograniczony jest ulicami: Kościuszki, gen. Pułaskiego, Dyrekcyjną, Swobodną, Lelewela oraz pl. Legionów. Obszar ten w całości zawiera się w granicach historycznego Przedmieścia Świdnickiego. Poniżej Fosi Miejskiej ukształtowały się trzy Przedmieścia: Oławskie, Świdnickie i Mikołajskie, które zostały włączone do miasta po wyburzeniu fortyfikacji zlokalizowanych wzdłuż fosi miejskiej wraz z układem historycznie ukształtowanych ulic i placów wynikających z lokalizacji dawnych szlaków handlowych i bram wjazdowych do miasta. Przedmieście Świdnickie ukształtowane zostało na kanwie regulacji XIX wiecznej w jej kolejnych etapach rozwoju. Istotnym wynikiem przestrzennym i miastotwórczym stały się realizacje dworców kolejowych: Świebodzkiego i Głównego oraz średnicowej linii kolejowej na estakadzie i nasypie. Rejon, w swej części zawartej między Podwalem Świdnickim a ulicą Piłsudskiego, w znacznym stopniu zachował swe pierwotne cechy. Pozostały obszar to dawny układ ulic, częściowo zdeformowany, oraz powojenna zabudowa komponowana w opozycji przestrzennej do pierwotnych regulacji.

Na charakter Śródmieścia składa się tkanka miejska o różnych, czytelnie zdefiniowanych, cechach urbanistycznych. Nie stanowi jednorodnej struktury przestrzennej miasta. Tworzona jest przez różnorodne funkcje, którym zawdzięcza swój specyficzny charakter i układ przestrzenny. Mimo, iż dominującą funkcją jest ta o charakterze mieszkaniowym, to właśnie kompilacja tej funkcji wraz z różnorodnymi usługami pozwala na wyróżnienie jej w tkance miejskiej. Zawiera drobne formy zieleni w kwartałach zabudowy oraz w formie małych

skwerów. W związku z powyższym, obszar zróżnicowany jest pod kątem ochrony konserwatorskiej. Zabudowa wzdłuż ulicy Podwale stanowi pełną strefę ochrony konserwatorskiej A – w której obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań konserwatorskich. Teren na południe od granicy strefy A po ulicę Piłsudskiego i plac Legionów należy do strefy AB. Rygorom podlega utrzymanie zasadniczych elementów rozplanowania istniejącej substancji o walorach kulturowych i wymagane dostosowanie charakteru nowej zabudowy, a dla wybranych elementów pełnej ochrony konserwatorskiej. Pozostały obszar to strefa B, w której rygorom podlegają zachowane relikty rozplanowania i pozostałości substancji o walorach kulturowych.

Przestrzeń ulicy Podwale oraz przyległe przecznice prostopadłe do granic Starego Miasta znajdują się z strefie E ochrony ekspozycji zespołów i obiektów objętych strefą A.

Zgodnie z uzasadnieniem do przystąpienia do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Przedmieścia Świdnickiego we Wrocławiu (uchwała nr XIII/138/95 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 maja 1995 r.) omawiany teren stanowi fragment południowego centrum usługowego Wrocławia, w części w ogóle nie zagospodarowany, bądź zagospodarowany w sposób niewłaściwy. Zlokalizowany tutaj, dworzec główny PKP i dworzec główny PKS, wymagają na styku, zaprojektowania przestrzeni miejskiej z odpowiednimi funkcjami. Poważnym problemem do rozwiązania, jest przebudowa układu komunikacyjnego na całym terenie opracowania, z zabezpieczeniem możliwości etapowania realizacji i powiązaniem tego rejonu z innymi dzielnicami miasta. Opracowanie planu miejscowego dla omawianego terenu, pozwoli na prowadzenie prawidłowej polityki przestrzennej i właściwe opiniowanie problemów gospodarki nieruchomościami.

Zgodnie z wytycznymi dla mpzp z dnia 15 stycznia 1997 r. ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wrocław (uchwała nr XLVIII/680/98 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 30 stycznia 1998 r.), część II: Szczegółowe uwarunkowania polityki przestrzennej - przedmiotowy plan znajdował się w zespołach urbanistycznych Świdnickie Przedmieście, Dworce Główne i ul. Pułaskiego. Zespół urbanistyczny Świdnickie Przedmieście należał do najbardziej prestiżowych i reprezentacyjnych obszarów w mieście. Jego struktura przestrzenna i funkcjonalna była historycznie ukształtowana. Celem było między innymi podniesienie atrakcyjności całego obszaru urbanistycznego, w tym przekształcenie obszarów, w których na wielu odcinkach zerwana była jednorodność zespołu – np. południowa pierzeja wzdłuż ulicy Piłsudskiego. Obowiązywała poprawa jakości i faktury tworzywa wzdłuż ulicy Piłsudskiego, uzupełnienie braków tworzywa w obszarach przyległych do ulicy Piłsudskiego, staranne wyeksponowanie zabudowy od strony ulicy Piłsudskiego oraz nadanie tej ulicy zdecydowanie wielkomiejskiego charakteru. Równie ważne było także przeznaczenie parterów pierzei na usługi o dużej liczbie klientów, które to w przypadku pierzei przy ulicy Piłsudskiego miały zająć co najmniej 80% ich długości. Uwzględniając powyższe opracowano miejscowy plan, w którym ustalono obudowę ulicy Piłsudskiego w formie zabudowy pierzejowej wraz z podcieniami.

Działki Wzywającego są usytuowane przy ul. Piłsudskiego, która jest ulicą stanowiącą oś doprowadzającą do bramy miasta jakim jest Dworzec PKP. Jej funkcja wymaga wprowadzenia ograniczeń, które umożliwią zachowanie charakteru reprezentacyjnego oraz komfortowych warunków dla przemieszczeń w szczególności pieszych oraz transportu zbiorowego. Mając powyższe na uwadze plan określił „dojazd gospodarczy” od innej strony niż ul. Piłsudskiego. Przy czym należy podkreślić, że dojazd gospodarczy dla funkcji centrotwórczej to dojazd związany z jej funkcjonowaniem a więc dostawy, obsługa techniczna itp. Biorąc pod uwagę, że pełna obsługa takiej funkcji wymagać może dojazdu pojazdami dostawczymi czy o większym gabarycie, nie byłaby wskazana pełna dowolność ruchu takimi pojazdami w ciągu ulicy Piłsudskiego, które musiałyby wjeżdżając na teren przekraczać każdorazowo ciąg pieszy wzdłuż ul. Piłsudskiego oraz dodatkowo stanowiłby utrudnienie dla zachowania płynności ruchu wzdłuż ulicy.

W związku z powyższym należy uznać, że Gmina mając na względzie ład przestrzenny oraz funkcje komunikacyjne ulic w bezpośrednim sąsiedztwie miała pełne prawo wprowadzić regulacje dotyczące wskazania dojazdu gospodarczego. Wymaga także podkreślenia, że podłożem do określenia wspólnego wjazdu dla obu terenów było właśnie zminimalizowanie ingerencji w obszar działek, będących w rękach różnych właścicieli i należy uznać to za rozwiązanie optymalne biorąc pod uwagę oba aspekty a więc potrzebę wprowadzenia ograniczeń dojazdów gospodarczych od reprezentacyjnej ulicy oraz stopień ingerencji w prawo własności poprzez nakaz zorganizowania „wspólnego dojazdu”

Podsumowując należy uznać, że działanie Gminy było wyważone zarówno biorąc pod uwagę interes publiczny jak i stopień ingerencji w prawo własności, do której gmina ma upoważnienie ustawowe.

Ustawodawca wyposażał gminę również we władztwo planistyczne, co oznacza, że jednostka ta może samodzielnie decydować o sposobie zagospodarowania terenu, wprowadzając do planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego bądź to precyzyjne zapisy, bądź też postanowienia ogólne dla poszczególnych terenów co do ich przeznaczenia. W myśl art. 3 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, kształtowanie i prowa-

dzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Przyznany gminie przez ustawodawcę przywilej ustalania przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu w konsekwencji może prowadzić do ograniczenia sposobu wykonywania prawa własności.

Należy również nadmienić, że § 15 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia Nr XVII/529/00 z dnia 20 stycznia 2000 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Przedmieścia Świdnickiego we Wrocławiu, nie zawiera „ust 54” przywoływanego w skardze.

Interes prawny Wzywającego w procesie planistycznym kształtował przepis art. 140 kodeksu cywilnego, w myśl którego w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może z wyłączeniem innych osób korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. „Art. 140 Kodeksu cywilnego, opisujący istotę prawa własności i wymieniający atrybuty właścicielskie, wskazuje, iż wykonywanie tychże uprawnień następuje „w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego. Właśnie ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest jedną z ustaw szczególnych, wyznaczających granice władania rzeczą przez właściciela. Z mocy ustaw regulujących problematykę zagospodarowania przestrzennego, organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów, w celu ustalenia przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Realizując powyższe uprawnienie, rada gminy działa w granicach przysługującego jej uznania. Władztwo planistyczne gminy jest rozumiane jako prawo legalnej ingerencji w sferę wykonywania prawa własności” (vide wyrok WSA w Białymstoku z dnia 13 maja 2004 r., SA/Bk 1532/03, LEX nr 173691). Podkreślić należy, że prawo własności niewątpliwie jest w Rzeczypospolitej Polskiej chronione konstytucyjnie (art. 21 ust. 1 oraz 64 ust. 1 i 3), znajdując także ochronę w przepisach Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (w szczególności art. 6 ust. 1 oraz art. 1 Protokołu Nr 1), to jednak prawo to nie jest prawem bezwzględnym. Doznaje w określonych sytuacjach ograniczeń. Dopuszcza je Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiąc w art. 64 ust. 3, że własność może być ograniczona, tyle, że tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie w jakim nie narusza to istoty prawa własności a więc poszanowania zasady proporcjonalności, tj. zakazem nadmiernej w stosunku do chronionej wartości ingerencji w sferę praw i wolności jednostki. Z kolei stosownie do regulacji art. 32 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw, w tym prawa własności, mogą być ustanawiane tylko wtedy gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i wolności publicznej albo wolności i praw innych osób. Ingerencja w sferę praw własności musi zatem pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do w/w celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia, przy czym ograniczenia te winny być dokonane wyłącznie w formie przepisów ustawowych. Takimi przepisami ustawowymi w niniejszej sprawie - jak już wcześniej wskazano były przepisy powoływanej poprzednio ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Na ich podstawie gmina dysponuje kompetencją do planowaniu miejscowego, w tym samodzielnego kształtowania sposobu zagospodarowania obszaru podlegającego władztwu planistycznemu min. poprzez ustalenie przeznaczenia poszczególnych terenów. Prawnie wadliwymi będą tylko te ustalenia planu, które naruszają przepisy prawa, albo te, które są wynikiem ewentualnego nadużycia przysługujących gminie uprawnień.

Procedura planistyczna dotycząca zbierania wniosków, opiniowania i uzgadniania miała miejsce w latach 1995-1998. Zawiadomienie Zarządu Województwa o przystąpieniu do sporządzenia mpzp rejonu Świdnickiego Przedmieścia nie zostało wysłane z uwagi na fakt, że organ ten rozpoczął działalność od 1 stycznia 1999 r. (Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa Dz. U. z 1998 r. Nr 91, poz. 576). Zgodnie z załącznikiem nr 11 wyżej wymienionego Zarządzenia Ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa, nie ma wymogu informacji o wyłożeniu prognozy skutków wpływu ustaleń na środowisko przyrodnicze. Wymóg przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko został ustalony w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2017. poz. 1405 z późn. zm.), czyli po uchwaleniu przedmiotowego mpzp. Wobec powyższego zarzuty Skarżących są całkowicie nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe, Komisja w wyniku głosowania **jednogłośnie postanowiła oddalić przedmiotową skargę .**

2. Rozpatrzenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – druk nr 1550/18

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 11 września 2018r. Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność par. 5 uchwały nr LX/1424/18 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 23 sierpnia 2018r. w sprawie zasad usytuowania punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie Wrocławia.

Uzasadniając rozstrzygnięcie wskazał na art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (dalej: ustawa), przyjmując, że rada przekroczyła zakres upoważnienia ustawowego oraz w sposób nieuprawniony zróżnicowała sytuację prawną podmiotów ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Na podstawie par. 5 uchwały Rada Miejska Wrocławia postanowiła:

1. Dopuszcza się odstępianie od zakazów określonych w § 3 lub 4 w przypadku, gdy wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych dotyczy tej samej lokalizacji punktu sprzedaży, w której w okresie do 12 miesięcy poprzedzających datę złożenia tego wniosku, możliwa była sprzedaż napojów alkoholowych na podstawie zezwolenia udzielonego przez Prezydenta Wrocławia, z zastrzeżeniem ust. 2-3. 2. W celu skorzystania z możliwości, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorca wraz z wnioskiem o wydanie zezwolenia składa: 1) uchwałę właściwej rady osiedla pozytywnie opiniującą wniosek w zakresie dalszej działalności tego punktu sprzedaży, pomimo jego lokalizacji w najbliższej okolicy miejsca lub obiektu chronionego; 2) pozytywną opinię Straży Miejskiej Wrocławia w zakresie bezpieczeństwa publicznego w rejonie tego punktu sprzedaży; 3) pozytywną opinię kierownika placówki lub instytucji zlokalizowanej w obiekcie chronionym, o którym mowa w § 3 lub 4. 3. Pisemne opinie, o których mowa w ust. 2, złożone przez przedsiębiorcę wraz z wnioskiem o wydanie zezwolenia, mogą być uwzględnione przez Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przy wydawaniu opinii, o której mowa w art. 18 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Zgodnie z art. 12 ust. 3 ustawy Rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Ustawodawca w jego treści jednoznacznie wskazał, że do kompetencji rady gminy należy wyłącznie określenie zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych na terenie gminy. Zdaniem organu nadzoru pod pojęciem zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie na terenie gminy względem określonych miejsc wskazanych w uchwale, np. placówek oświatowo-wychowawczych i opiekuńczych, placówek pomocy społecznej, miejsc kultu religijnego. Zawarte w art. 12 ust. 3 ustawy upoważnienie do ustalania zasad usytuowania musi podlegać ścisłej wykładni językowej, a tym samym usytuowanie to: położenie, lokalizacja, umiejscowienie miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, względem określonych w uchwale miejsc, które w ocenie rady gminy powinny być chronione przed negatywnymi efektami i zjawiskami spożywania napojów alkoholowych.

Rada Miejska Wrocławia powyższy zakres upoważnienia ustawowego wypełniła w par. 2-4 uchwały, gdzie faktycznie określiła zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Jednak jednocześnie w par. 5 uchwały, postanowiła o uregulowaniu odstępstw od ustalonych w poprzednich paragrafach uchwały zasad w stosunku do już istniejących na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Ponadto w zakresie uzyskiwania nowych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przez podmioty już prowadzące tego typu punkty na terenie gminy w danym miejscu, rada w sposób nieuprawniony ustaliła dodatkowe wymagania proceduralne, od których uzależniła możliwość wydania pozytywnej opinii przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w stosunku od wniosku złożonego w trybie par. 5 uchwały. Tymczasem ustalając zasady usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, rada gminy nie może uzależnić lokalizacji takiego miejsca od uzyskania zgody lub opinii określonego podmiotu czy grupy podmiotów, ponieważ tego typu ograniczenia nie przewiduje przepis art. 12 ust. 3 ustawy, natomiast warunki udzielania zezwoleń określa art. 18 ustawy. Przepis art. 12 ust. 3 nie daje bowiem radzie kompetencji do doprecyzowania lub zmiany a tymczasem rada miejska par. 5 przepisu uchwały wprowadziła zróżnicowanie podmiotów prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych. W przepisie tym dopuszczono, aby punkty sprzedaży napojów alkoholowych istniejące obecnie i niespełniające ustalonych zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży napojów alkoholowych mogły nadal funkcjonować po spełnieniu dodatkowych wymogów formalnych. Regulacja par. 5 powoduje, że na terenie Gminy Wrocław obowiązywałaby dualizm w zakresie obowiązywania prawa, a mianowicie wymóg zachowania określonych w par. 2-4 uchwały zasad będzie obowiązywał tylko część podmiotów prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych, a więc tylko tych, którzy rozpoczynają tego typu działalność w innych lokalizacjach nie objętych par. 5 uchwały, natomiast nie będzie obowiązywać tych, którzy będą objęci regulacją kwestionowanego par. 5 uchwały.

W ocenie wojewody, pojęcie zasad usytuowania należy rozpatrywać w sposób ścisły, a tym samym nie należy dokonywać wykładni rozszerzającej poprzez przyjęcie, że w ramach

kompetencji do ustalenia zasad mieści się również kompetencja do określenia wyjątków od tej zasady. Zwłaszcza, że ustawodawca w ustawie z 10 stycznia 2018r. nowelizującej ustawę w art. 5 wskazał, że zezwolenia, o których mowa w art. 18 ust. 1 oraz art. 18 (1) ust. 4 ustawy wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane. Zatem zadbał o ciągłość wydanych już zezwoleń, nawet w stosunku do lokalizacji, które nie będą spełniały nowo ustalonych zasad przez radę gminy.

Mając na uwadze rozważania co do legalności par. 5 uchwały nie można nie dostrzec także naruszenia konstytucyjnej zasady równości wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji RP).

Komisja w wyniku głosowania **jednogłośnie postanowiła nie wnosić skargi do WSA.**

4. Rozpatrzenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie alei Armii Krajowej oraz ulic: Ziębickiej, Laskowej, Bardzkiej we Wrocławiu - druk nr 1645/18 (tryb pilny).

Zreferował: Zastępca Dyrektora Biura Rozwoju Wrocławia

W dniu 13 sierpnia 2018 r. od strony skarżącej wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, datowane na dzień 13 sierpnia 2018 r., w której strona skarżąca wzywa do usunięcia naruszenia prawa poprzez wprowadzenie w uchwale Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 17 maja 2012 r. Nr XXVI/603/12 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie alei Armii Krajowej oraz ulic: Ziębickiej, Laskowej, Bardzkiej we Wrocławiu, opublikowanej w Biuletynie Urzędowym Rady Miejskiej Wrocławia z 2012 r. poz. 174, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z 27 czerwca 2012 r. poz. 2255, do wprowadzenia następujących zmian w części tekstowej planu: zmianę §19 ust. 3 pkt 1 lit. b) poprzez nadanie brzmienia:

„alei Armii Krajowej do działek nr , w tym do zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w wydzieleniu wewnętrznym dodatkowym (a) oraz do wydzielenia wewnętrznego dodatkowego (b)“.

W dniu 5 października 2018r wpłynęła skarga na przedmiotową uchwałę , w której Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części oraz zasądzenie od strony przeciwnej kosztów postępowania.

W zakresie przedstawionych zarzutów w skardze wyjaśnić, co następuje:

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie alei Armii Krajowej oraz ulic: Ziębickiej, Laskowej, Bardzkiej we Wrocławiu, przyjęty przez Radę Miejską Wrocławia na sesji 17 maja 2012 r. został ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z 2012 r. poz. 2255, wraz z Rozstrzygnięciem nadzorczym ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z 2012 r. poz. 2256.

Niniejszy plan spełnia standardy prawne stawiane aktom prawa miejscowego a w ramach procedury planistycznej przeszedł wszystkie wymagane etapy.

są współwłaścicielami nieruchomości położonej we Wrocławiu przy ul.

. Dodatkowo

Ponadto zwraca się uwagę, że , o czym strona skarżąca nie wspomina w piśmie, jest również właścicielem działek gruntu nr , położonych bezpośrednio przy ul. Laskowej.

Wydane pozwolenia na budowę są nadal prawomocne i sposób dojazdu do nieruchomości objętych prawomocnymi pozwoleniami na budowę pozostaje bez zmian.

Jedynie w przypadku nowych inwestycji dojazd do wnioskowanych nieruchomości będzie musiał być zgodny z ustaleniami planu.

Nie jest słusznym zarzut o naruszenie przepisów wynikających z ustawy o drogach publicznych w zakresie wyłącznych prerogatyw organów zarządzających drogami publicznymi, z uwagi na to, że ustawodawca przewidział w procedurze sporządzenia planu miejscowego udział zarządcy drogi, jak jednej z instytucji biorącej czynny udział jako jednostka uzgadniająca. W związku z powyższym zarządca drogi w odpowiedzi na zawiadomienie o przystąpieniu do sporządzenia mpzp ma możliwość, i z tej możliwości skorzystał, wypowiedzenia się w kwestiach normowania dojazdów biorąc pod uwagę kategorie dróg przyległych. Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta pismem z dnia 12 kwietnia 2011 r. przedstawił m.in. następujące wnioski:

- w związku klasą i kategorią drogi al. Armii Krajowej należy ustalić zakaz wprowadzania nowych włączeń w w/w drogi (zjazdów, połączeń dróg wewnętrznych oraz skrzyżowań nowych dróg publicznych),
- a dla terenów przylegających al. Armii Krajowej należy zapewnić dojazd od dróg klasy niższej.

Przy czym określone w piśmie zasady kształtowania dojazdów są podyktowane przede wszystkim potrzebą dotrzymania warunków narzuconych przez *Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie* (Dz. U.

Nr 43 z dnia 14 maja 1999 roku, poz.430), w którym w §9 ust.1 pkt 3 wyraźnie wskazane jest stosowanie zjazdów na ulicy klasy GP wyłącznie w sytuacjach wyjątkowych, gdy brak innej możliwości dojazdu lub nie jest uzasadnione bądź możliwe wykonanie lub wykorzystanie istniejącej drogi klasy D lub L do obsługi przyległych nieruchomości. Należy dodać przy tym, że uzasadnieniem dla stosowania przywołanego przepisu jest zapewnienie wymaganego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego. Plan miejscowy, którego częścią jest planowanie zagospodarowania terenów i planowanie dla nich obsługi komunikacyjnej, musi być sporządzany przy uwzględnieniu przepisów technicznych, w tym oprócz prawa budowlanego także w zgodzie z przepisami dotyczącymi dróg. Dlatego też, zgodnie z wnioskiem Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta, dopuszczono od ulicy Armii Krajowej wyłącznie istniejące zjazdy i wyznaczono do obsługi odpowiednich parametrów wymaganych dla dróg publicznych. Ul. Laskowa została poszerzona do 10 m na długości umożliwiającej dojazd do działek przy niej położonych a nie mających innego dostępu.

Biorąc powyższe pod uwagę Gmina miała pełne uprawnienia do ingerencji w prawo własności w kontekście nie tylko wymagań ładu przestrzennego, ale przede wszystkim bezpieczeństwa i interesu publicznego. Nadmienić przy tym należy, że nie naraża tym właścicieli na koszty związane z pozyskiwaniem gruntów dla zorganizowania dojazdu od właścicieli działek sąsiednich lub ustanawiania służebności, bowiem część przedmiotowych nieruchomości a przylegających bezpośrednio do siebie należą do tego samego właściciela lub współwłaściciela (dz. 5/13, dz. 5/14). Dla ul. Laskowej plan miejscowy przewidywał, co prawda poszerzenie na stronę gruntów prywatnych, lecz włączył teren drogi w tereny przeznaczone na cele publiczne, co oznacza pozyskanie gruntu na realizację drogi w przyjętych parametrach z budżetu gminy.

Odnośnie zarzutu Skarżących, że uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest niezgodny z prawem, wyjaśnia się, że niniejszy plan spełnia standardy prawne stawiane aktom prawa miejscowego, a ramach procedury planistycznej przeszedł wszystkie wymagane etapy. Ani Konstytucja, ani żaden inny akt prawny nie zakłada prymatu zasady swobody działalności gospodarczej w stosunku do innych wartości chronionych prawem. Ustawodawca przyznał gminie w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prawo ingerencji w sposób wykonywania własności i uchwalania powszechnie obowiązujących na terenie gminy aktów prawa miejscowego, w zgodzie z obowiązującym porządkiem prawnym.

Dnia 7 marca 2011 r. w prasie oraz na tablicach ogłoszeń podano do publicznej wiadomości ogłoszenia i obwieszczenia Prezydenta Wrocławia o przystąpieniu do sporządzenia planu i terminie składania wniosków do planu – do dnia 28 marca 2011 r. Wnioski złożone do planu w wyznaczonym terminie zostały rozpatrzone przez Prezydenta Wrocławia w Zarządzeniu nr 1312/11 z dnia 17 maja 2011 r. Skarżąca złożyła wniosek do przedmiotowego planu, który został uwzględniony w części, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz w sposób nie naruszający polityki przestrzennej Wrocławia, określonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia przyjętego uchwałą Nr LIV/3249/06 z dnia 6 lipca 2006 roku (Biuletyn Urzędowy Rady Miejskiej Wrocławia Nr 8, poz. 253), wraz ze zmianą przyjętą uchwałą Nr L/1467/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010 r. (Biuletyn Urzędowy Rady Miejskiej Wrocławia Nr 5, poz. 116). Projekt planu został zaopiniowany przez Miejską Komisję Urbanistyczno-Architektoniczną, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Komendę Miejską Państwowej Straży Pożarnej, Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, a następnie uzgodniony z właściwymi instytucjami i organami.

Dnia 19 marca 2012 r. w prasie oraz na tablicach ogłoszeń podano do publicznej wiadomości ogłoszenie i obwieszczenie Prezydenta Wrocławia o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu w terminie od 27 marca 2012 r. do 16 kwietnia 2012 r., a także o terminie dyskusji publicznej, wyznaczonej na dzień 4 kwietnia 2012 r. oraz o możliwości składania uwag do planu w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 kwietnia 2012 r.

Do projektu planu w wyznaczonym terminie wniesiono dwie uwagi. Skarżąca nie wniosła uwag do przedmiotowego projektu planu.

Po rozpatrzeniu uwag Prezydent Wrocławia wydał Zarządzenie Nr 4487/12 z dnia 8 maja 2012 r. Plan został przyjęty na sesji Rady Miejskiej Wrocławia w dniu 17 maja 2012 r. uchwałą Nr XXVI/603/12.

Dokumentacja prac planistycznych wykonana została zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 poz. 1587).

Uchwała wraz z dokumentacją planistyczną została przekazana do Wojewody Dolnośląskiego w celu zbadania jej zgodności z przepisami prawnymi. Uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z 27 czerwca 2012 r. poz. 2255 (Roz-

strzygnięcie Nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 25 czerwca 2012 r. NK-N3.4131.324.2012.DC, Dz. Urz. Woj. Doln. z 2012 r. poz. 2256).

Podstawowym celem planu było stworzenie regulacji prawnych, które umożliwią uporządkowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej oraz infrastruktury technicznej. Plan określił ramy nowych inwestycji w sąsiedztwie istniejącej zabudowy. Nowe regulacje prawne umożliwiają rozwój i kształtowanie zabudowy w pożądanym na tym obszarze kierunku. Plan miejscowy powinien tak ukształtować przestrzeń, aby stworzyła harmonijną całość oraz uwzględnić w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze.

Nowe przeznaczenia dla działek skarżących, wskaźniki i parametry zabudowy dopuszczalne w planie oraz uwarunkowania takie jak: własność nieruchomości i możliwość ich obsługi (dostęp do ul. Laskowej przez działki skarżące tj. dz. do skarżonych nieruchomości), były czynnikami wpływającymi na rozstrzygnięcia planistyczne. Wprowadzenie możliwości nowego, intensywnego zagospodarowania w postaci zabudowy, które w odróżnieniu od zagospodarowania dotychczasowego generować będzie obciążenie ruchem spowodowało, że dojazd do terenu dla nowych przeznaczeń i nowej zabudowy, w obrębie którego położone są przedmiotowe nieruchomości, wskazano od ulic lokalnych, dojazdowych i dróg wewnętrznych, a nie od ulicy głównej ruchu przyspieszonego – al. Armii Krajowej. Należy przy tym zwrócić uwagę na fakt, że obsługa nieruchomości wraz z ich dotychczasowym zagospodarowaniem może się odbywać na istniejących zasadach, do czasu zmiany sposobu zagospodarowania i wprowadzenia nowych przeznaczeń wynikających z ustaleń planu.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Prezydent Wrocławia przedkładając do uchwalenia Radzie Miejskiej Wrocławia miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie alei Armii Krajowej oraz ulic: Ziębickiej, Laskowej, Bardzkiej we Wrocławiu, w obowiązującym kształcie, dostosował ustalenia planu do obowiązujących przepisów prawa, w tym uzgadniając je z zarządcą alei Armii Krajowej. Ograniczenie dojazdów od alei Armii Krajowej dla nowych inwestycji nie jest przekroczeniem kompetencji Rady Miejskiej Wrocławia, a jedynie konsekwencją wniosku do planu złożonego przez zarządcę drogi wynikającego wprost z Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.) i w zgodzie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.).

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stoją w sprzeczności z prawem własności, a wydane pozwolenia na budowę są nadal prawomocne i sposób dojazdu do nieruchomości objętych prawomocnymi pozwoleniami na budowę pozostaje bez zmian. Wobec powyższego zarzuty Skarżących są całkowicie nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe, Komisja w wyniku głosowania **jednogłośnie postanowiła oddalić przedmiotową skargę.**

4. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu – druk nr 1555/18

Zreferował: Z-ca Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy

Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk, oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w szczególności imię i nazwisko oraz opis sytuacji życiowej, majątkowej, zdrowotnej, itp. w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

5. Rozpatrzenia skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wrocławiu – druk nr 1559/18

Zreferował: Z-ca Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk, oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w szczególności imię i nazwisko oraz opis sytuacji życiowej, majątkowej, zdrowotnej, itp. w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z

dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

6. Rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1558/18

Zreferowała: Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Gospodarki

Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk, oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w szczególności imię i nazwisko oraz opis sytuacji życiowej, majątkowej, zdrowotnej, itp. w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

7. Rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1556/18

Zreferowała: Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Gospodarki

(dalej: „Skarżący”) złożył, skargę datowaną na dzień 3 września 2018r. na Prezydenta Wrocławia. Przedmiotem skargi jest zarzut niesprawiedliwego, nierzetelnego i tendencyjnego prowadzenia i realizowania Wrocławskiego Budżetu Obywatelskiego w roku 2018. Uzasadniając skargę, zarzucił, iż niedopuszczane do głosowania są projekty liderów, którzy publicznie krytykują i nie zgadzają się z działalnością Prezydenta Wrocławia i podległych mu urzędów.

Argumentując zarzut skarżący wyjaśnił, iż był liderem projektu nr 358 „pt. Budowa drogi wraz z parkingami na osiedlu Graniczna. W edycji WBO N2017r. projekt został zweryfikowany pozytywnie, jednak projekt nie został wybrany w głosowaniu. W edycji WBO 2018 przy całkowicie nie zmienionym stanie faktycznym, projekt został weryfikowany negatywnie, ponieważ wskazana we wniosku działka nie jest skomunikowana z terenami gminnymi i nie ma gwarancji zapewnienia obsługi dla budowy ani w przyszłości dostępu do zrealizowanego projektu. Mimo wskazania przez Skarżącego w formularzu poprawkowym, iż obowiązujący MPZP zapewnia w przyszłości dostęp do zrealizowanego projektu, projekt nie został dopuszczony do głosowania. W ocenie Skarżącego stało się to dlatego, że jego projekt był konkurencyjny do projektu nr 6 pn. Muchoborskie Centrum Sportu Trawowa – Etap III, którego liderem jest osoba startująca w 2014r. do Rady Miejskiej Wrocławia z listy prezydenta Rafała Dutkiewicza.

O wspieraniu lidera powiązanego z Prezydentem świadczy fakt, iż w edycji WBO 2017 projekt skarżącego nr 503, który także dotyczył infrastruktury boiska przy ul. Trawowej pomimo dopuszczenia go do głosowania i przegłosowania przez mieszkańców, nie został dopuszczony do realizacji, ponieważ był sprzeczny z koncepcją lidera projektu związanego z boiskiem i Miasta.

Skarżący zarzucił; ponadto nieprawidłowości w zakresie projektu o nr 459 WBO 2018, pn. Bezpieczny Pieszy – którego liderem kandydat na Prezydenta w 2014r. Zdaniem Skarżącego, jego projekt został zweryfikowany negatywnie ponieważ projekty dotyczące organizacji ruchu można zgłaszać do urzędu niezależnie od WBO. Takie jednak uzasadnienie może stanowić podstawę do odrzucenia każdego projektu głoszonego w ramach WBO, co zdaniem skarżącego jest niedopuszczalne.

Gdy chodzi o projekt nr 116 WBO pn. Osiedle na sportowo-otwarte boisko osiedlowe, i jego negatywne zweryfikowanie z uwagi na zarządzanie tym terenem przez klub sportowy, co nie daje gwarancji ogólnodostępności obiektu powstałego ze środków WBO, skarżący podniósł, iż przy ul. Trawowej też jest boisko na terenie należącym do Miasta zarządzane przez

klub sportowy Sporting i tam WBO daje gwarancje ogólnodostępności, co jak stwierdził skarżący jest nieprawdą. Mieszkaniec nie ma możliwości swobodnego korzystania z boiska, wobec postawy prezesa klubu, który twierdzi, iż jest jedynym dysponentem płyty boiska na podstawie umowy z Miastem. Przy okazji skarżący zauważył, iż postawa prezesa klubu Sporting jest niezgodna z rekomendacją kolegium prezydenta wyrażonego w dniu 23.08.2017r.

Odpowiedzi na skargę z dnia 3 września 2018r. udzielił w imieniu Prezydenta Wrocławia Dyrektor Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miejskiego Wrocławia pismem z dnia 14 września 2018r., wskazując, iż skarżący stawiając zarzut dyskryminacji wniosków pochodzących od osób krytykujących działania Prezydenta Wrocławia i podległych mu urzędów, przywołał jedynie trzy z 700 projektów złożonych w ramach budżetu obywatelskiego w roku 2018, przy czym żaden w ocenie Dyrektora zarzut nie potwierdził tezy Skarżącego.

Odnosząc się kolejno do podniesionych argumentów dyrektor wyjaśnił iż: z uwagi na zawartą w skardze sugestię, że niedopuszczane do głosowania są projekty Liderów, którzy „publicznie krytykują i nie zgadzają się z działalnością Prezydenta Wrocławia”, należy zauważyć, że projekt wymieniony w pkt 1. przedmiotowej skargi nie został zgłoszony przez Skarżącego, lecz inną osobę (innego Lidera) i już w I etapie oceny został negatywnie zweryfikowany z powodów merytorycznych. Powody te zostały szczegółowo przedstawione na spotkaniu z mieszkańcami. Na spotkaniu tym nie było ówczesnego Lidera, był za to Skarżący I, który wyraził chęć zostania Liderem ww. projektu. Skarżący został poinformowany, że istnieje taka możliwość, o ile dotychczasowy Lider wyrazi na to zgodę. Ostatecznie, już po podaniu przez Biuro ds. Partycypacji Społecznej Urzędu Miejskiego Wrocławia (BPS) pierwszej (negatywnej) oceny projektu, Liderem tego projektu został Skarżący.

Zdaniem dyrektora, już powyższa okoliczność jednoznacznie pokazuje, że nie osoba Lidera (co wprost sugeruje w swej skardze Skarżący), a względy merytoryczne leżały u podstaw negatywnej oceny.

Pomiędzy I a II etapem weryfikacji WBO przedstawiciele Biura ds. Partycypacji Społecznej Urzędu Miejskiego Wrocławia jeszcze raz spotkali się z mieszkańcami, aby szczegółowo przedstawić powody wydania negatywnej oceny projektu i przeanalizować możliwe opcje. Na spotkanie to nie przyszedł Skarżący, będący jednocześnie nowym Liderem.

W toku przedmiotowego spotkania szczegółowo przedstawiono mieszkańcom powody negatywnej oceny. Przede wszystkim wyjaśniono, że działka, na której miałyby być realizowana inwestycja, nie jest skomunikowana z terenami gminnymi i drogami publicznymi, co oznacza po pierwsze: faktyczną niemożność realizacji inwestycji bez zgody właścicieli sąsiednich nieruchomości na zapewnienie dojazdu do placu budowy, po drugie: po realizacji inwestycji właściciele nieruchomości sąsiednich mogliby uniemożliwić wjazd na nią, co odebrałoby projektowi wymagany przez zasady WBO przymiot powszechnej dostępności.

Dodatkowo szczegółowo przeanalizowano sytuację własnościową oraz zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) dla tego terenu. Stwierdzono, że MPZP ustala następujące uwarunkowania: szerokość jezdni 6 m i obustronne chodniki. W sytuacji, gdy działka ma wymiary ok. 200x11 m, zapisy planu w praktyce uniemożliwiają budowę miejsc parkingowych wzdłuż długości drogi. Analizę pogłębiono o sąsiednie nieruchomości, lecz stwierdzono jedynie możliwość budowy pojedynczych miejsc parkingowych na należących do Gminy Wrocław działkach nr 142 i 144, AR-6, obręb Muchobór Wielki. Takie rozwiązanie w żaden, nawet minimalny sposób, nie byłoby odpowiedzią na potrzeby mieszkańców. Dalej pozostawałby też problem obsługi budowy i dostępności projektu po jego ewentualnym wykonaniu.

W podsumowaniu spotkania stwierdzono, że realizacja przedmiotowego projektu nie doprowadziłaby do budowy oczekiwanego przez obecnych na spotkaniu mieszkańców parkingu, lecz jedynie drogi publicznej, niepołączonej jednak z innymi drogami publicznymi.

Już jako nowy Lider, Skarżący złożył formularz poprawkowy do projektu, nie modyfikując jednak zakresu projektu i nie odnosząc się do istoty okoliczności leżących u podstaw jego negatywnej oceny, podnosząc jedynie, że „zapisy w MPZP gwarantują w przyszłości (podkr. UMW) skomunikowanie zrealizowanego projektu z terenami Gminnymi”.

Faktycznie zapisy MPZP dopuszczają budowę łącznika z ul. Granicznej, ale poprzez nieistniejący obecnie most na strumieniu Kasina. Skarżący nie wyjaśnił, w jaki sposób nieistniejąca obecnie droga i również nieistniejący most może pomóc skomunikować przejęty przez niego (jako nowego Lidera) projekt z drogami publicznymi. Tu należy podkreślić, że projekt byłby realizowany (i prawdopodobnie skończony) w roku 2019, zaś niezbędnego dla skomunikowania go z drogami publicznymi mostu na Kasinie i łącznika do ul. Granicznej nie ma nawet w zapisach WPI.

Na temat rzekomego wspierania innego Lidera, poprzez wykluczenie tego projektu, Dyrektor zauważył, że w 2018 r. w rejonie WBO, w którym znajduje się Muchobór Wielki, zostało zgłoszonych w sumie 5 projektów w progu do 750 tys., z tego dwa projekty są projektami zlokalizowanymi na osiedlu Muchobór Wielki. Zgodnie z zasadami WBO do realizacji trafi jeden z tych pięciu projektów. Argument Skarżącego na temat wspierania kogokolwiek, kosztem innych, jest zatem chybiony.

Odnosnie projektu 503, którego Liderem również jest Skarżący, Dyrektor zauważył, iż został on skierowany do realizacji i do końca roku będzie wykonany na terenie przy boisku na ul. Trawowej. Będzie on zrealizowany zgodnie z koncepcją dotyczącą tego terenu, która powstała w wyniku konsultacji z mieszkańcami. Z projektu, o którym wspomina Skarżący, będzie realizowana większość elementów. Skarżący został o tym poinformowany, ponieważ był zapraszany na kilka spotkań organizowanych przez Zarząd Inwestycji Miejskich dotyczących tego tematu. Brał również udział w ustalaniu zakresu realizacji tego projektu.

W ocenie Dyrektora kwestie związane z bezpieczeństwem pieszych nie powinny być podstawą jakichkolwiek plebiscytów czy głosowań. Takie zadania należy wnikliwie przeanalizować, sprawdzić skutki realizacji, nierzadko wystąpić o opinię do właściwej Rady Osiedla. Dlatego tego typu zadania, jak to opisane w projekcie 459, nie są realizowane w ramach WBO 2018. Akceptując rozwiązanie z zakresu zarządzania ruchem odpowiedzialność ponosi urzędnik, który pod takim rozwiązaniem się podpisuje. Ale korzystający z takiego rozwiązania mieszkańcy powinni być w związku z jego wprowadzeniem bezpieczni. Dlatego nie powinno się takich tematów poddawać głosowaniu, ale realizować je na wniosek. Zdaniem Dyrektora Skarżący, jako radny osiedlowy i osoba kilkakrotnie zgłaszająca tego typu wnioski na osiedlu Muchobór Wielki, wie, że tak to właśnie działa i zgłoszone przez niego przejścia dla pieszych powstawały niezależnie od WBO.

Po pierwsze: teren boiska na Żernikach posiada murawę wykonaną właśnie w ramach WBO. BPS od momentu realizacji tego projektu otrzymuje sygnały od mieszkańców, którzy twierdzą, że nie mogą korzystać z tego terenu. Jest on zarządzany przez klub sportowy i jest zamykany – według twierdzeń mieszkańców. W odróżnieniu od boiska przy ul. Trawowej boisko na Żernikach nie jest publicznie dostępnym terenem rekreacyjnym. Jeśli Lider nie zgadzał się z takim wynikiem weryfikacji, miał prawo złożyć formularz poprawkowy. Nie zrobił tego, zatem domniemuje się, że zgodził się z jej wynikiem.

Zarzuty dotyczące zarządzaniem boiskiem nie są związane z realizacją WBO i wg. informacji Dyrektora Skarżący otrzymał na nie odpowiedź z dnia 14 sierpnia 2018 r. Jak podkreślił Dyrektor, projekty WA4ABO są weryfikowane przez urzędników, ale również poddawane szerokiej dyskusji z mieszkańcami. Mogą oni zabierać głos na otwartych spotkaniach - robią to. Mogą składać formularze poprawkowe – robią to. Mogą kontaktować się w różnych formach z jednostkami Urzędu w celu powiększenia swojej wiedzy na temat danego zagadnienia albo zgłoszenia konieczności poprawy projektu - i też to robią. Wreszcie każdy z projektów może zostać skomentowany przez mieszkańca na stronie WWW oraz w mediach społecznościowych - z czego mieszkańcy bardzo często korzystają. Warto również podkreślić, że każdy z projektów zgłoszonych do WBO może zostać zaopiniowany przez Radę Osiedla. W wypadku trzech projektów, cytowanych przez wnoszącego skargę: nr 358, 459, 116, Rada Osiedli nie wyraziła dla nich poparcia. A w wypadku projektu 116 nie został przez Lidera złożony nawet formularz poprawkowy, co należy interpretować, jako zgodę z wynikiem weryfikacji.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

8. Rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 1557/18

Zreferował: Pracownik WCRS,

Następnie Komisja rozpatrzyła skargę Pana (dalej: „Skarżący”) datowaną na dzień 3 września 2018 r. na Prezydenta Wrocławia. Przedmiotem skargi jest niezadowolenia ze sposobu załatwienia sprawy z Jego wniosku z dnia 14 maja 2018r. Wówczas Skarżący wystąpił do Prezydenta Wrocławia z informacją o rażącym naruszeniu prawa przez przewodniczącego rady osiedla Muchobór Wielki.

W ocenie Skarżącego polegało ono na wadliwym zwołaniu XI sesji rady osiedla, przy czym nieprawidłowości polegały na jej zwołaniu z naruszeniem procedur statutowych, wymagających doręczenia zawiadomienia na 7 dni przed sesją wraz z porządkiem obrad. Przewodniczący zwołał ją na dwa dni przed, za pośrednictwem sms i nie dołączył porządku obrad. Wprawdzie par. 15 ust. 2b statutu osiedla taką możliwość przewiduje, jednak ogranicza ją do przypadków nie cierpiących zwłoki. W ocenie skarżącego (radnego osiedla), taką przesłanką nie może być konieczność spotkania się z dyrektorem wrocławskiego klubu Format, będącej miejską placówką oświatowo-kulturalną. Zwłaszcza, że kontakt z dyrektorem rada osiedla posiada w sposób cykliczny. Zdaniem skarżącego samo zwołanie sesji w tym trybie winno wskazywać podstawę prawną, czego sms nie zawierał. Uwzględniając powyższe skarżący oczekuje podjęcia środków zapobiegających podobnym praktykom, zobowiązania prezydenta do po nowego zbadania sprawy, gdyż w ocenie skarżącego została ona rozpatrzona w sposób nie zapewniający wnikliwości oraz zobowiązanie prezydenta do odpowiedzi na pkt II pisma z maja br., w którym uskarżał się na brak przepływu informacji na płaszczyźnie rada osiedla – miasto/jednostki miejskie, czego przyczyną jest zachowanie przewodniczącego rady osiedla.

Odpowiedzi na skargę udzielił pismem dnia 01.10.2018 r. dyrektor Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego, podtrzymując stanowisko zawarte w piśmie z dnia 4.07.br., zgodnie z którym w ocenie Prezydenta przyjęty tryb zwołania sesji oraz jej uzasadnienie było

prawidłowe. Zdaniem przewodniczącego rady osiedla, zwołanie sesji w trybie § 15 ust. 2b było uzasadnione możliwością spotkania Rady Osiedla z Dyrektorem Wrocławskiego Klubu Formaty. Zgodnie z informacją zawartą w wiadomości podobne spotkanie nie odbyło się od 5 lat, a ustalanie terminu w maju 2018 roku, było utrudnione ze względu na przypadające na początku miesiąca dni wolne od pracy.

Co się tyczy braku odpowiedzi na pkt II wniosku z maja br, przewodniczący rady osiedla wyjaśnił w korespondencji e-mailowej skierowanej do skarżącego w lutym br, iż pisma przychodzące do organów osiedla są przesyłane na grupę mailową samorządu i omawiane na sesji. Przewodniczący rady osiedla wyraził gotowość do udostępniania wersji papierowej pism przychodzących i wychodzących z osiedla.

Z uwagi na ponowne zgłaszanie uwag przez Skarżącego, Prezydent wystąpi do przewodniczącego rady osiedla oraz zarządu osiedla z pismem przypominającym o konieczności dostępu do wszelkich informacji w tym zakresie oraz dokumentacji, zgodnie z zasadą jawności działania organów osiedla.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

9. Rozpatrzenia wniosku w sprawie przeprowadzenia kontroli w Urzędzie Miejskim Wrocławia oraz w Lotniczych Zakładach Naukowych we Wrocławiu – druk nr 1553/18

Zreferował: Dyrektor Wydziału Finansów Oświatowych,

Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk, oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w szczególności imię i nazwisko oraz opis sytuacji życiowej, majątkowej, zdrowotnej, itp. w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku.**

10. Rozpatrzenia skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1554/18

Zreferował: Z-ca Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia

Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk, oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w szczególności imię i nazwisko oraz opis sytuacji życiowej, majątkowej, zdrowotnej, itp. w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku **głosowania postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad. IV. Sprawy bieżące:

1. Komisja zapoznała się z pismami z dnia 11 września br oraz 3 października z prośbą o zwołanie posiedzenia KPIB. Po przeanalizowaniu sprawy Komisja jednogłośnie podtrzymała decyzję Przewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia dotyczącą przekazania w/w pism do Prezydenta Wrocławia – celem rozpatrzenia zgodnie z właściwością
2. Komisja zapoznała się z pismem z prośbą o zajęciem się sprawą. Po przeanalizowaniu materiałów Komisja wystąpi pismem do dyrektora Departamentu Edukacji o udzielenie pomocy przy przeprowadzaniu mediacji w szkole.

Ad. V. Komisja nie zgłosiła wolnych wniosków.

Ad. VI. Komisja bez uwag przyjęła protokół nr 57 z poprzedniego posiedzenia.

Na tym posiedzenie zakończono.

Przewodniczący Komisji
Andrzej Nabzdyk

Protokół sporządziła :
Barbara Grosel